

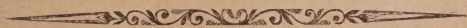

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தாசாசாரியர்புராணசங்கிரகம்.

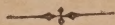
திருக்கைலாசபரம்பரைத்திருவாரூர்

சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவாசாரியர் குழாத்துள்

ஒருவராகிய

சு. சுவாமிநாததேசிகரவர்கள்

இயற்றியது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

சென்னபட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

ஆனந்தநாடு மாசியர்

1915

மெய்கண்டசிவாசாரியர்புராணம்.

அம்பொன் மேருவிற் கரத்தினி லேந்திநல் லருஞ்செய்
நம்பன் மேவிய குலஞ்செறி நன்னடு நாட்டி
னும்ப ராரும்வந் தொழிவுற தாடுறு நிவாவின்
கம்ப மாமணி திரையெறி கரைவட பாங்கர்.

க

கடந்தை மாநக ரமர்ந்தகா ராளர்தங் குலத்திற்
படர்ந்த நாமவச் சுதர்குளப் பாளர்தம் பக்கல்
இடம்பெ ஐம்பல செல்வமு மெய்திமேம் பட்டே
அடங்கி டாதபே ரறிவுறு மதலையை யடைவான்.

உ

தங்கு ருச்சக லாகம பண்டிதர் தாளில்
அங்க மெட்டுறப் பணிந்தரு மகவினை யளிக்குந்
துங்க நல்வர மருளெனத் தொல்லேநா லுணர்ந்தோன்
புங்க மார்தமிழ் மறையினைப் போற்றிநான் சாத்தி.

ந

வேறு.

தூயமறைக் குலமேவு தமிழ்விடகர் துதிசெய்த
பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே டிள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ* ரென்னவமை யருட்பதிகஞ்
சேயதமிழ் மறையதனிற் றெளிவுறக்கண் டிளமகிழ்ந்தே.

ச

வேறு.

தன்ன டித்தலம் பணிவுறுந் தன்மைசால் கடந்தை
மன்னு பேரறி வுறுநன்மா ணுக்களை நோக்கிப்
பொன்னி மாநதி வடகரைப் பொலியும்வெண் காட்டிற்
பன்னு நல்வர மளித்திடு முக்குளம் படிந்து.

ரு

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம் திருவெண்
காட்டுத்திருப்பதிகம் - சீகாமரம் உ.

பிரம வித்தியா நாயகி தன்னையும் பிறைசேர்
அருண வேணியா ரரணையு மடிபணிந் தேத்திக்
கருணை யன்பர்தம் பூசனை கவினுற விழைத்துச்
சரண மென்மலர் தலைக்கணி யாமெனத் தாழ்ந்து.

கூ

ஏனை நல்லற மில்லொடு மியற்றியே வதியிற்
பான லங்களைப் பங்கன சருளிஊற் பரம
ஞான நல்லுருப் புதல்வனை நயமுறப் பெறுவை
நன மற்றிடு மிம்மொழிக் கையமின் றென்றார்.

எ

என்று கூறிய தங்குலக் குரவன திணைத்தாள்
ஒன்று மன்பொடு பணிந்துகை யுச்சிமேற் கூப்பி
அன்று தம்மனைக் கிழத்தியோ டகங்களி துளும்பிச்
சென்று செய்குவ லென்றுநல் விடைகொடு செல்வார்.

அ

திடம்பெ றுங்கலை முழுதுணர் தேசிக நுரைத்த
நடந்த ருஞ்சிவன் சுவேதமா வனத்திடை நண்ணி
இடம்பெ றும்பல தருமமு மியற்றியே வதிந்தார்
அடங்க லில்லருஞ் செவ்வவச் சுதர்களப் பாளர்.

கூ

வதிய லுற்றவோ ராண்டினின் மருவுமோர் வைகல்
மதிய மாருந் சடையினுன் கனவில்வந் தெம்பாற்
பதியு மன்பகே ளிம்மையிற் பாலனைப் பயக்கும்
விதிநி னக்கில யென்றருள் செய்தனன் விமலன்.

க0

அன்ன வாசகங் கேட்டவச் சுதர்களப் பாளர்
பொன்னங் கொன்றையம் மதியொடு மௌலியிற் புனைந்தோய்
மன்னு பூம்புக லிப்பெரு மாண்மன மகிழ்ந்து
சொன்ன லங்கரும் பொருள்கருஞ் சுரந்தருள் பொழிய.

கக

உம்மை யேத்துந் தமிழ்மறைப் பாடலை யுன்னி
மெய்மை யாகவே நம்பினேன் விதியிது கண்டாய்
அம்மை காணநல் லருணடம் புரியுமா ரமுதே
இம்மை யிற்கதி யருளுந் புதல்வனை யீவாய்.

க௨

வேறு.

என்றுபல முறையிறைஞ்சித் துதித்து நிற்க விமயமலைக் கொடிபாக னியம்ப லுற்றான், நன்றுனது துதிக்கேட்டு மகிழ்ந் தோ முன்ன ஞானபோ எனகனம்மைத் துதித்த பாடல், ஒன்றுறுதி கொளுநின்பா லுலக மேத்த வுயர்காழிக் கவுணியன்போ லொருவன் வந்து, நன்றருளு மகவுருவாய் நண்ணு மென்ன நவிறியருள் செய்தனன் மகிழ்ச்சி பொங்க.

கரு

வேறு.

இம்மொழிகேட் டிக்கடந்தை யச்சுதர்க ளப்பாள ரின்ப மேவிச், செம்மையுறு மறமனைத்து முன்போல வினிமையொடு செய்யுங் கலைக், கொம்மைவரிக் குயமனையா டிருவயிற்றிற் சிறுகருப்பங் குலவித் தோன்ற, மெய்மறையிற் சடங்கனைத்து மையிரண்டு திங்களினும் விரும்பிச் செய்தார்.

கசு

இந்தமுறை கிரியையெலா மீரைந்து திங்களினு மியற்று நாளிற், சந்தமறை யாகமங்கள் வழியொழுகு தாபதர்கள் சலிப் பற்றோங்க, மந்தபரி பாகருநல் லத்துவித மெய்யுணர்ந்து மகிழ்ச்சி யெய்த, எந்தையருள் சிவஞான போதமறை யியற்ற மிழி னினிது மேவ.

கடு

நல்வியாத முனியுரைசெய் சூத்திரத்தின் பாடியமோர் நான்குங் கொண்ட, சொல்வாய்மை பொருள்வாய்மை தெளித லுறத் தேராத சோக முற்றோர், எல்லாரு மத்துவித சுத்தநிலை யினிதெய்திச் சோக மேயப், பொல்லாத சமயிகளு மதிசயிப்பப் புவனிமிசைப் போத மேற.

கசு

நலமலியுஞ் சிவனடியா ரெஞ்ஞான்று மானந்த நண்ணி யோங்கத், தலமலியு மெந்நாட்டுந் தென்னுடு தலையெனவே சுக ங்கொண் டாடக், கலைமலியும் பிள்ளையா ரொருவர்தான் தந்தை மனக் கலை தீர, நிலவலயத் தவதரித்தார் நிறையன்பர் சுற்றத் தார் மகிழ்ச்சி நீட.

களு

அந்நாளிற் றந்தையா ரகமகிழ்ச்சி மிகவெய்தி யந்த ணர்க்
குப், பொன்னாதி பல்வகைய தானங்கள் பூமிகையிற் பொலிய
நல்கி, மின்னாரும் புத்திரற்கு மரபுளிமுற் செய்சடங்கு விதி
யிற் செய்து, பின்னாளிற் சாதகநல் வினைமுற்றிப் பேரின்பம்
பெருகி வாழ்நான். கஅ

வேறு.

வெள்ளை மாவனத் தழிகள்பால் விடைபெற்று மீண்டு
பிள்ளை யோடுநன் மனைவியுஞ் சுற்றமும் பிறரும்
உள்ள மாருநன் மகிழ்ச்சியி னொருவுதங் கடந்தை
எள்ள ருங்கதிர் மாளிகை யிடத்துமே வினரால். கக

அண்ண லாகுமச் சுதர்கனப் பாளர்தா மரிய
வண்ண நன்மக வோடுவந் தணைந்தநற் செய்தி
கண்ண கன்பொழிற் கடந்தையார் களிப்புறக் கேட்டு
நண்ணு மன்பொடு நாடொறும் வந்துபார்த் துவப்பார். உ௦

பிள்ளை மாமதி போன்றுநற் பிள்ளையார் வளர
வெள்ள வேணியா ரன்பராம் விமலரைக் கொண்டு
வள்ள லார்க்குநன் னுமமிட் டழைத்திட வரத்த
தென்னு மாகம விதிமுறை செய்துநற் சடங்கு. உக

ஒருசு வேதவ பைப்பெரு மாளென வொண்பேர்
உரிமை யாவிடக் கடந்தையா ருவப்புற வருநாள்
இருமை சேர்திரு வெண்ணெய்நல் லூரினி லுறையும்
அருநன் மாமனார் தம்மனை யெடுத்துவந் தணைந்தார். உஉ

அணைந்த காதல் ரும்மையி லரன்றனற் சரியை
மணந்த வாதநற் கிரியைநல் யோகமே மன்னி
இணங்கு சாமுசித் திகநிலை யாண்டிரண் டினராய்ப்
புணர்ந்தி ருக்குநா ளங்ஙன நிகழ்ந்தது புகல்வாம். உங

வெள்ளி வெற்பமர் விமலனா ரருள்பெறு நந்தி
வள்ள லாரடி மலர்புனை சனற்குமா ரன்பாற்
நெள்ளு சத்திய ஞானநற் றரிசனி திருத்தா
ளுள்ள முள்ளமா ரொருபரஞ் சோதிமா முனிவர். ௨௪

அன்ன குன்றொரீஇத் தென்மல யாசல மணுக
மின்னு பேரொளி விமானமீ தேகுறும் வேலைப்
பொன்னி னோடுமுத் தெறிதிரைப் பெண்ணைநீர் புடைசூழ்
சென்னி மாமதிச் சிவனுறை வெண்ணெய்நற் பதிக்கு. ௨௫

நேர தாகவவ் விமானநின் றிடுதலு நிறைந்த
தீர வாலறி வுடைப்பரஞ் சோதியார் தேர்ந்து
வார மோடிழீஇச் சுவேத வனப்பெரு மாட்குச்
சேர மெய்யுணர் வெய்திய திறந்திரு வருளால். ௨௬

தேர்ந்து தீக்கையு மெய்கண்ட நாமமுஞ் செறித்துச்
சார்ந்த மந்தண மாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தை
ஈந்து தங்குரு வறிவுறுத் தியபொழிப் பிசைத்தே
ஆர்ந்த செந்தமி முாக்கெனப் பொதிவரை யடைந்தான். ௨௭

அருட்டி றைக்கணை யமர்பொலாப் பிள்ளையா ரருளால்
மருட்டி லாமலே சிந்தித்துத் தெளிந்துபின் மாட்சிப்
பொருட்ட தாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தைத்தென் மொழியில்
அருட்டி றத்தினாற் பெயர்த்துவார்த் திகப்பொழிப் பறைந்தார்.

இன்ன காலையிற் பலர்பரி பாகர்க ளீண்ட
அன்னர் சென்னிமேற் றிருவடி வைத்தருள் செய்தே
மன்னு மச்சிவ ஞானபோ தத்தினை வகுத்துப்
பின்னர் முன்னொடு மாறுகோ ளின்றியே பெருக்கி. ௨௮

வேறு.

உரைத்தருளி வாழ்நாளிற் சின்னாட் பின்ன ருயர்வுடைய
தங்குலத்துக் குரவ ரான, திருத்துறையு ராகமபண் டிதர்தார்
தம்மைத் தெரிசிக்கா திருக்கின்றான் றிருவெண் காடன்,

பொருத்தமுற நாமங்குச் சென்று காண்டும் பூம்பொழில்வெண்
ணெய்ப்பதியிற் பொலிய வென்றே, வரச்சிலரை முன்விடுத்தா
ரவர்கள் கூறும் வாய்மைகேட் டகமகிழ்ந்தார் வெண்ணெய்
வாழ்வார். ௩௦

வாழ்வுற்று நகரெங்குங் காவ ணங்கள் வாழைதோ ரணங்
கமுகு வகைக ணட்டித், தாழ்வற்ற சூதமலி கும்ப மாடி தனை
முதலா மங்கலங்க ளெவையுந் தந்தே, ஏழுற்ற மாடங்கள்
புதுக்கி யாரு மியலுறவே யெதிர்கொண்டு வணங்கி யெங்கள்,
ஊழுற்ற வினைமுருக்கி யோதி நல்கு முத்தமசற் குருநாத வுய்ந்
தோ முய்ந்தோம். ௩௧

என்றுபல முறைபழிச்சி வெண்ணெய் நல்லூ ரிகலறுநல்
வேளாளர் யாருஞ் சூழ, நன்றுதவு மக்குரவர் விருதி னோடு நல்
லசிவா கமசகட நண்ணச் சென்றே, ஒன்றுறுமங் கலவெண்
ணெய் நல்லூர் மேவி யுயர்வீதி வலம்வந்தங் கும்பர் போற்ற,
அன்றுகட னஞ்சுண்ட வண்ணல் பொற்றா ளன்பினொடு
மிறைஞ்சியருள் பெற்று மீண்டார். ௩௨

மீண்டுதிரு மடத்தெய்து குரவர் பாதம் விருப்பினோடும்
பணிந்தேத்தி விருந்த ளித்தார், நீண்டதிரு முண்டநத லர
னர்பாத நினைந்துய்யு மெய்கண்டார் நினைவிற் சற்றுங், காண்ட
கைய குருவரவை யெதிர்நோக் காது கழல்பணியா திருக்கும
தைக் கருதி நோக்கி, ஆண்டகைய வக்குரவ ரவர்பா லேகி
யண்மையராய் நின்றுலவ வப்போ தங்ஙன். ௩௩

ஆணவமென் மொழியதனை நூன்முன் னாக வங்கமரு மா
ணவக ரதைதல் கேளாக், காணுநன் மெய்கண்டார் தம்மை
நோக்கிக் கருதுமா கமகுரவர் கனலு நெஞ்சார், ஏணமரா ணவ
சொருவ மென்னை யென்ன வியலுறுந் செவிகேட்டே யினி
மை யோடும், மாணுநதந் தர்ச்சனியங் குலியி னாலே மற்ற
வரை நோக்கட்டி மதிக்க வைத்தார், ௩௪

மெய்கண்டா ரிவ்வாறு சுட்ட லோடும் விநயமுறு சிந்தை யராய் மெய்ம்மை தேர்த்தே, கைகண்ட சிவஞானந் திகழச் சென்று கருதமா கமகுரவர் கண்ணுற் றாங்குப், பொய்கண்ட சமயநெறிப் புரைநீக் கந்தப் புண்ணியர்தங் கழல்பணியப் புகழ்ந் தளாவி, நெய்கொண்ட குழலுமையாள் பங்கன் பாத நிலவியபே ரன்புடையார் நினைந்து செய்வார். ௩௩

வேறு.

ஆதி சைவநல் லருணந்தி யேயென வழைத்துப் பூதி யீந்துதங் குருவருள் புரிந்திட்ட படியே தீது தீர்சிவ ஞானபோ தப்பொரு டெளிய ஓது செந்தமிழ்ச் சூத்திரங் களைமுன முரைத்து. ௩௪

வார்த்தி கப்பொழிப் புரைபினர் வகுத்தருள் செய்து கூர்த்த வன்பொடு முதன்மைமா ணக்கராக் கொண்டு பார்த்த லத்ததி பக்குவ ரெனப்பலர் புகழ்த் தீர்த்த னைந்தெழுத் தோடுமா வாக்கியஞ் * செப்பி. ௩௫

வேறு.

மெய்யுணர்ந்தார் புகழுமரு ணந்தி யோடு மேவதிகை மன வா சகங்க டந்தார், பொய்யகல்சிற் றம்பலநா டிகண்முன் னாகப் புகழுறுமா ணக்கர்நாற் பத்தொன் பதின்மர், மையகலும் பரி பாக நன்கு ணர்ந்து மன்னுசிவ தீக்கைமுறை மருவச் செய்து, தெய்வவருண் மேவிடமுப் பொருளு ணர்த்திச் சின்மயராந் தன்மையினைச் செய்து பின்னர். ௩௬

வேறு.

சுத்த மானவத் துவிதநற் சோகம்பா வனையே நித்த முந்நினைந் திருத்தலா னிருமல சீவன் முத்த ராகிப்பே ரானந்த மூர்த்தியாய் முடிவில் சித்த சித்தெலா நிறைந்திடு சிவபர னாளுர். ௩௭

* மாவாக்கியம் - தத்துவமசி.

மண்ணு ளார்கடம் மாசுதீர்ந் தரனருண் மன்ன
எண்ணி லாகம சாரங்க ளினிதெடுத் தியம்பும்
அண்ண லாகிய மெய்கண்டா ரடியினை வழுத்தி
விண்ணு ளார்பணி யருணந்தி யார்திறம் விரிப்பாம்.

சு0

மெய்கண்டசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - சஎ.

அருணந்திசிவாசாரியர்புராணம்.

வேதவொலியு முழவொலியும் வேள்வி யியற்றுந் திருமறையோ
நாத வொலியு மோவாத நன்மை பெருகுந் திருத்துறையூர் [ர்
ஆதி சைவர் குலம்புரிந்த வருமை யான பெருந்தவத்தால்
ந்தி சாலுஞ் சிவாகமங்க ணிலவ வொருவ ரவதரித்தார்.

க

செல்வ மலியுந் தந்தையர்தஞ் சீராட் டோடு வளர்நாளின்
மல்ல லாதி சைவர்கடம் மரபிற் கேற்ற முறைமையினூற்
றெல்லே வேத வாசுமங்கள் சொல்லு நல்ல விதிமுறையின்
வல்ல பல்ல பெரியோரார்த் சாத கன்மம் வகுத்துப்பின்

உ

சேய்மை யான பதிவதியுஞ் சிவவே தியருஞ் சூழ்ந்துறைய
நாம கரணஞ் செய்துவந்து நலமார் கேச வினைமுற்றி
ஓம மாற்றி யன்னதுகர் கிரியை முடித்தே யொளிர்பருவந்
தூய்மை யோடு மேறப்பின் நுகடர் சுற்றஞ் சூழலுற.

ந

எல்லே யில்லாச் சிறப்போடு மினிய வேதா கமமுறையிற்
புல்லும் பூணூற் கடிமுடித்துப் புரையில் காயத் திரியதனை
நல்ல வோரை தனிலுரைத்து நவைதீர் காண்டோ பக்கிரமந் *
தொல்லே முறையிற் செய்வித்தார் துகடர் சைவ மறையோர்கள்.

* காண்ட உபக்கிரமம் எனப்பிரிக்க, உபக்கிரமம் - ஆரம்பம்.

அந்நாட் டொடங்கிப் பொதுநூலா† மரியமறையின் கன்மவகை
பொன்னூர் பத்தி காண்டவகை போத மாருங் காண்டவகை
பன்ன னோதி யங்கவகை பயின்று சிறப்புநூ† லாகும்
மின்னூர் சைவா கமங்களுலாம் விதியா லங்குப் பயிலுறுவார்.

வேறு.

காமி காதியா மாசுமங் கவினுறச் சொல்லும்
நாம நற்சரி யைப்பொரு ணயமுறு கிரியை
தூப்மை பெட்டுறுப் பாச்சொலும் யோக¹பா தத்தின்
வாய்மை நற்பொருண் ஞானபா தப்பொருள் வகையும். ௬

ஏனை நற்கலை யாவையு மினியசெந் தமிழும்
ஈன மற்றிடப் பயின்றதா லியாவரு முவந்து
ஞான நற்சக லாகம பண்டித நாமம்
மான முற்றிட வைத்தனர் மண்ணகம் புகழ்.

௭

வேறு.

புன்மை நீங்காப் புறச்சமய நெறிகள் போக்கிப் புரைதீர்ந்த
நன்மை பெருகுஞ் சைவநெறி நாட்டி நான்கு வருணத்திற்
ஞென்மை யாக வருமடியார் தொல்லை வினையின் றுகண்முழுது
மின்மை யாகச் சிவாகமங்க ளியம்பு தீக்கை முறைபுரிந்து. ௮

† பொதுநூல் மறை ‡ சிறப்புநூல் ஆகமம் என்பதை “வேத
மெர் டாகம மெய்யா மிறைவனா, லோதும் பொதுவுஞ் சிறப்பு
மென் றுன்னுக, நாத னுரையிவை நாடி விரண்டந்தம், பேதம
தென்னிற் பெரியோர்க் கபேதமே.” என்னுந் திருமந்திரத்
தானுமுணர்க.

¹ எட்டுறுப்பாச்சொலும் யோகம் - அட்டாங்கயோகம். அட்
டாங்கமாவன:—இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிர
த்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன.

௧௦ மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணம்.

வளரு நாளிற் றிருவெண்ணெய் மெய்கண் டருளும் வள்ளன்
கிளரு ஞானந் தடையுண்டு கீழ்மை யகற்று மவர்பாதம் [முன்
மிளிரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி மெய்மைச் சிவஞா னமும்பெற்
தளர்வு நீங்கி மறைஞான சம்பந் தர்க்குத் தக்கமுறை. [நே

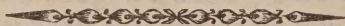
சுத்தாத் தூவித நிலையுணர்த்திச் சொல்லற் கரிய சிவஞான
சித்தி யாரு நல்லிருபா விருபஃ தினையுஞ் செய்தருளிப்
பத்த ராவார் பலர்பணியப் பரசி வோகம் பாவனையால்
நித்த வகண்ட பூரணமா நிலைமை யெய்தி நின்றனரால். ௧௦

அந்தண் பெண்ணைக் கரைத்துறையூ ரமரு மருணந் திப்
பெருமான், பந்த மவிழ்ந்து மணங்கமழும் பதம பதத்தைத்
துதித்திறைஞ்சிக், கந்த வடவி புடைசூழங் கடந்தை மறை
யோர் களிதாளும்ப, வந்த நல்ல மறைஞான முனிவர் சரிதம்
வகுத்திவொம். ௧௧

அருணந்திசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௫௮.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணம்.

மாவாழ் திருமார் பனுமயனு மகவான் முதல்வா னேரெ
வரும், ஓவா தென்றும் பணிந்துவக்கு முயர்வாம் வெள்ளாற்
றின்பாங்கர்த், தாவா மறைநான் கோதுசிவன் றணவாத் தூங்கா
னைமாடப், பூவார் கோயி லினிதமரும் பெண்ணு கடமாம் புரி
யதனில்.

வேறு.

தூயமறைக் குலம்விளங்கச் சொற்கலைக டெளிவெய்த
மேய்சிவ னடியார்கண் மேல்வினையின் றுகளகற்ற
மாயவயற் சமயங்கண் மறையவர்தங் குலத்தொருவர்
தீயனவெ லாமாழத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

உ

தந்தையார் சுற்றத்தார் தாய்மார்க * னெடுத்தேந்திச்
சின்னதகளிப் புறவேத விதிவழியே செய்சடங்கு
சந்தமறை யொலிமுழங்கச் சாதகா திகள்செய்து
வந்தமுறை யேழாண்டின் மறைமுந்தூன் மணமுடித்தார்.

ந

வந்தமா பினுக்கேற்ப வளர்மறையு மாகமமும்
முந்தைமது முதலறதூன் மூவறுதொல் புராணங்கள்
சந்தமுறப் பயின்றாறு சாத்திரமும் வந்தபினர்
எந்தைபிரான் மறைஞான சம்பந்த ரெனப்பெற்றார்.

ச

அந்நிலையிற் றிகழ்வார்தா மருணந்தி யாரையடைந்
தென்னுடைய பந்தமறுத் திணையடிசூட் டிடுமென்னச்
சொன்னமுறை சிவதீக்கை சோகமறச் செய்வித்தே
பன்னரிய சிவஞான முணர்த்துநூல் பலவுரைத்தார்.

ரு

வேறு.

அன்ன தேசிக ரடியிணை தொழுதவ ணீங்கிச்
சென்னி யாறுடை யார்சிதம் பரதலந் சேர்ந்து
மன்னு சிற்சபா நாதரை வலங்கொடு பணிந்து
பன்னு மைந்தெழுத் தோதுறாஉம் பணியடைந் தனர்பின்.

க

உத்த மப்பரி பாகரா முமாபதி யார்க்குச்
சுத்த தத்துவ ஞானத்தைத் துகளற வருளிச்
சித்தர் சூழ்ந்துவாழ் திருக்களாஞ் சேரியி லமர்ந்து
முத்தி யெய்தினார் முழுமுதற் றுணையடி முன்னி.

எ

* ஆட்டுவாள் ஊட்டுவாள் ஒலுறுத்துவாள் நொடிபயிற்றுவாள்
கைத்தாய் எனத் தாயர் ஐவராகலின் பன்மையாற் கூறினார்.

வேறு.

கண்ணகன் புரிசை மாடக் கடந்தைமா நகரில் வந்த
அண்ணல்சம் பந்த ஞர்த மடியிணை தலைமேற் கொண்டு
விண்ணுளார் பரவுந் தில்லை வேதவந் தணரின் மிக்க
ஒண்மைசே ருமாப திப்பே ருத்தமர் திறமு ரைப்பாம். அ

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற்று.

ஆசச் செய்யுள் - கூசு.

உமாபதிசிவாசாரியர்புராணம்.

பொன்னிவளந் தருசோழ னன்னாட்டிற் புகழ்மலியும் புலி
யூர் தன்னில், மன்னுமறைக் குலமகிழ மாமுனிவர் போற்றி
சைப்ப வனிதை பாகன், சொன்னசிவா கமம்விளங்கத் திருவு
டையந் தணர்மரபி லொருவர் தோன்றிப், பன்னரிய வபிதான
முமாபதியா ரெனவெவரும் பரவப் பெற்றார். க

அப்பெற்றி யுடையபிரா னருமறையா கமமுதலா மனைத்
துந் தேர்ந்தே, எப்பற்று மறவெறிவா ரெழில்வளர்பொன்
னம்பலவ ரிருதாள் பற்றிக், கைப்பற்று மலர்கொண்டு காலமு
றப் பூசித்துக் கருதிவாழ்நாள், ஒப்பற்ற மறைஞான சம்பந்தர்
பாலுற்ற வுண்மை சொல்வாம். உ

வேறு.

மூவா யிரநாட் கொருநாளின் மூல முதல்வன் பூசைபுரிந்
தோவா விருதோ யெர்சிவிகை யாரோ கணரா யுண்ணின்றுந்
தாவா வடியார் புடைகுழத் தருநல் வீதி வருவாரை
நாவார் மறைஞா னப்பெருமா னண்ணுஞ் சிவிகை யுறநோக்கி.

வேறு.

பட்ட கட்டையிற் பகற்குரு டேகுதல் பாரீர்
சிட்டர் சூழ்தர வென்றசொற் செவியுறக் கேட்டே
அட்ட மூர்த்திதா ளகமல ரன்புமா பதியார்
மட்டி லாதபே ரன்பராய் மகிழ்வுகொண் டனராய்.

ச

வார்த்தை கேட்டவக் கணத்தினே வாகனத் திழிந்து
தீர்த்த ராகிய சம்பந்தர் திருவடி தொழுது
பார்த்த வக்கணம் பகற்குரு டென்றருள் செய்தீர்
சீர்த்தி யெய்தினீர் நாயினேற் கப்பொருள் செப்பி.

௩

வேறு.

பூர்த்தி ஞானநல் வரம்பினைப் புகலுவீ ரென்ன
நார்த்த தும்பிய குரவரு மதன்பொரு ணவிலப்
போர்த்த தம்வரு ணபிமா னம்புறக் கணித்துக்
கூர்த்த வன் பொடு மாங்கவர் குறிவழி நின்றார்.

௬

வேறு.

இந்நிலை நிற்கு நாளி லெழில்வளர் மறையோர் வாழும்
மன்னுதண் கடந்தை வந்த மறைஞான முனிவர் தாழுந்
தன்னிகர் பணியி யற்றிச் சாருமா பதியார் தங்கண்
இன்னருள் சுரந்து நோக்கி யெய்துநற் பாகம் பார்ப்பான்.*

௭

பாடகம் புகழு நல்ல பண்புடைத் தொழிலென் றுன்னிக்
காருக வினை * மேற் கொண்ட கரிசிலார் வீதி சென்று
சீரகம் புகுதூற் பாவிற் செலுத்திய கூழின் சேடம்
வாருமல் விடைத்தாஞ் சென்று கரத்தினில் வாங்கி யுண்டார்.

உண்ணுறு கால யந்தக் கரத்தினி லொழுகுங் கூழை
அண்ணலா ருமாப திப்பே ரந்தண ரேந்தி யுண்ணத்
தண்ணருள் சுரந்தே யாங்குத் தனிச்சிவ ஞான போதம்
புண்ணியர் திருவாக் காலே பொலிவுற வுரைத்தா ரன்றே.

௮

* காருகவினை - நெய்தற்றொழில்.

உரைத்தலு மேனை நூலு மொழிவுறா தோதுங் காதல்
வரப்பினும் வணங்கிக் கேட்ப மறைஞான முனிவர் தாமுந்
திரத்தநற் பத்தி சான்ற திருவுடை யந்த ணர்க்குக்
கரத்தலா கமலமென்னச் சிவாகமப் பொருள்கள் காண். க0

ஏனைய ஞான நூல்கள் யாவையு முரைத்துத் தம்மெய்ஞ்
ஞானசற் குருவு ரைத்த நல்லுப தேசஞ் செய்து
தேனினே டினிமை முற்றுஞ் சிவணுற வமிழ்த முண்ட
வானவ ரெனக்க ளிக்க மகிழ்வருள் செய்தா ரன்றே. கக

இம்முறை வாழ்வார் தம்மை யெழிலரு ணிருத்தர் தானே
மெய்ம்முறை பூசை செய்யும் வேதிய ரறியா ராகித்
தம்முறை பிறழ்ந்தா ரிந்தத் தனியுமா பதியா ரென்ன
எம்மர பிழந்தீ ரென்றே யெள்ளினு ரெவருங் காண். கஉ

மற்றது கால தன்னின் மறுகுல வேந்தாற் பெற்ற
கொற்றவன் குடியி-லேகிக் கோதிலா மடங்கண் டாங்கே
பெற்றிசா லடியர் குழப் பேரருட் சிவனைப் பூசை
சொற்றதூல் விதியா லாற்றித் துயக்கறு தியானஞ் செய்வார்.

வேறு.

• இந்தமுறை ஞானகிட்டை புரியு-நாளி லெழில்வளரு-நட்
ராசர்க் கியற்றும் பூசை, அந்தமுறை நாள்வரவுந் தில்லை வாழு
மந்தணர்கண் மேவுதிரு வம்ப லத்தே, பந்தமக லுமாபதியார்
பரிவு கூர்ந்து பரமனடி பூசிப்பான் பணிந்து செல்லச், சிந்தை
வே றுகியநல் லந்த ணைர் செல்லன்மின் போமெனவே செப்பி
விட்டார். கசு

இக்கொடிய மொழிகேட்ட முனிவர் தாமன் நெய்து
மனத் தளர்வோடு மேகி யந்தத், தக்கதனி மடமெய்திச் சம்பு
பூசை தணவாமே மானதத்திற் றயங்கச் செய்ய, மிக்கவெறுப்
பொடுதெத்த மறையோர் தாமும் வேதநா யகர்பூசை விருப்பிற்
செய்வான், புக்குமணிப் பொன்மன் றின் கதவ நீக்கிப் புண்ணிய
வம் பலவாணர் திருமுன் போந்தார். கரு

அழகியசிற் றம்பலவன் பேட கத்தை யாங்குற்று நோக்
கினர் காண ரஞ்சி, மழவிடையான் றிருமுன்னர்ப் பணிந்து
மாழ்கி மாயமிதென் மன்றின்வளர் மணியே மாலு, மழ
குறுதா மரையயனு மாதி யந்த மறிவரிய வழற்பிழம்பா மண்ணு
லண்ணல், பழகியவெம் மபராதம் பற்றா யெங்ஙன் பழவடியார்க்
கருன்புரிவான் பரிந்து சென்றாய். ௧௬

தாட்டுணையே புணையாகப் பற்றி நின்று தனிமாமைக் கட
னீந்துத் தக்கோர் பாலோ, கோட்டமிலா மனத்தோடுங் குளத்தி
லுன்னேக் குறித்துமதி யமிழ்துண்ணுங் குணத்தர் பாலோ, வீட்
டமரு மலராதி கொண்டன் பாக வெழிலுறுபூ சனைபுரிய மியல்
போர் பாலோ, நாட்டமொரு மூன்றுடையா யெங்க ணுற்றாய்
கடமிடுவா யென்றமுது நைவா ராளுர். ௧௭

வேறு.

இம்முறை யந்த னுள ரியாவரு மிரங்கிப் போற்ற
மெய்ப்முறை-வேத நாதன் விண்ணிடை விளம்ப லுற்றான்
றன்முறைப் பூசை யாற்றுந் தகுதிசுர லுமாப திப்பே
ரம்முறை யோனம் மன்ப னவனிடை யமர்ந்தோ மென்றான்.

விளம்புமா காய வாணி வேதியர் யாருங் கேட்டுத்
தளர்த்தநெஞ் சடைய ராகித் தாயிடைப் புகுமான் கன்றிற்
கிளர்ந்தெழு மன்பி னோடுங் கேடிலா ஞானச் செல்வ
வளந்தரு முமாப திப்பேர் மறைபவர் பால்வந் துற்றார். ௧௮

உற்றடி பணிந்தி யாரு மோதிகான் முனியே யெங்கள்
குற்றநற் குணமாக் கொண்டு குறைவுதீர்த் தருளு மாறு
பற்றிலார்க் கருளுந் தில்லைப் பானடிப் பூசை யாற்ற
விறறைக்கே வருதல் வேண்டு மெம்பிராற் குரியா யென்றார்.

இன்னணந் தில்லை வாழு மந்தணர் வேண்ட வேகிப்
பொன்னணி மன்ற வாணர் பூம்பதப் பூசை யாற்றித்
தன்னிக ரந்த னுளர் தனிமட மேவிப் பின்னர்
மன்னுறு சீவன் முத்தி வரத்தராய் வைகு நாளில். ௨௧

முன்னொரு முனிவன் பன்னாண் முதுசிவ புண்ணி யஞ்செய்
தன்னநற் பலத்தி னாலே யகக்கர ணந்தி ருந்தி
யுன்னரு ஞான தூல்க னோதிமா மேதை யாகிப்
பின்னொரு பாவந் தன்னை யிழைத்தனன் பேதை போல. ௨௨

ஆன்னதோர் காரணத்தா லவனியிற் புலையர் தங்க
ஞன்னருங் குலத் துதித்தா னொப்பில்பேர் பெற்றா னென்னப
பன்னருந் தாதை கூறப் பாலனும் பருவ நீங்கித்
தன்னருங் குலத்துக் கன்னி தனைமணம் புரிந்தா னன்றே. ௨௩

இன்னணஞ் சின்னாட் செல்ல வெம்பிரா னருளி னாலே
முன்னேநற் பவத்திற் செய்த புண்ணிய முதிர்வா லங்ங
னுன்னுதம் மரபி லுற்ற குறைவெலா முன்னி யுன்னிப்
பின்னரு வருப்புச் கொண்டு சேரியிற் பிரிந்தா னன்றே. ௨௪

சுற்றமுந் துணையு நீத்துத் துகளறு போத மேவக்
கற்றைவார் சடையான் வாழுங் கவினுறு தில்லை மேவீப்
பொற்றிணி மதில்குழ் கோயிற் புறத்தினில் வணங்கிச் சின்னா
ஞற்றபின் விறகு வெட்டி யொவ்வொரு நாளுங் கொண்டு. ௨௫

மருமலர்ச் சடையான் கோயின் மடைப்பள்ளி யூடு செல்லச்
திருவுடை யந்த னாளர் வாயிலாச் செலுத்துங் காலை
வரிசிலை வரையாக் கொண்ட வள்ளலா ரருள்வந் தெய்தக்
கருமலி பவந்து டைக்குங் காலமு மணிமை யாக. ௨௬

வேறு.

விரவு மடியார் துயர்தீர வெள்ளி வீடைமேல் வரும்பெரு
மான், பரவும் பெற்றான் சாம்பாற்குப் பரமுத் தியினை நல்கிடு
வான், றிரமெய் மடியார்க் கெளியனெனத் தீட்டிம் பாவார் திரு
முகத்தை, வரமார் கனவில் வந்தருளி வனிதை பாகர் சிலமொ
ழிவார். ௨௭

என்பா லன்பா ருமாபதிவா மெழிலார் கொற்ற வன்குடியி, லன்பா லேகிப் பணியியற்றி யளித்தி யாலித் திருமுகத்தைத், துன்பார் மலக்கூடகல்வித்துத் தூய முத்தி தனைநல்குநின்பா லன்பா யெனவுரைத்து நீத்தார் பொன்னம் பலக்கிழுவர்.

கனவு நீங்கிச் சாம்பாநூர் கருத வரிய திருமுகத்தை, மனவாக் கெட்டாச் சிவனளித்த வண்ண நோக்கி மகிழ்ந்துருகிப், பனவர் தில்லைப் பரளையோ பதித னேன்பா லருள்செய்யு, மனகா பொன்னம் பலக்கூத்தா வரசே யமுதே யெனத்துதித்தார்.

உக

இந்த முறையாற் றுதித்திறைஞ்சி யினிய சிவனார் திருமுகத்தைப், பந்தஞ் செய்து பரனுரைத்த வாறே போந்து பலநாட்கள், கொந்தார் தளவக் கொடிபுடைகூழ் கோமான் கொற்ற வன்குடிவா, ழந்த னுளர் திருமடத்தி னருகு விறகுப் பணிசெய்வார்.

௩௦

பன்னாள் விறகுப் பணிசெயுநாண் மழையா லொருநாட் பணிமுட்ட, வந்நாண் மடத்தி லமுதமைக்கத் தாழ்த்த தாகவரிசிறிந்தே, மின்னார் பொன்னம் பலக்கூத்தர் விரும்பு மடியார் தாமதமென், னிந்நா ளென்ன மடைத்தொழிலா ரிறைஞ்சியினைய வியம்புவரால்.

௩௧

வேறு.

பனவர்தங் குரவீர் கேட்பீர் பஞ்சம னொருவன் பன்னாணனிவிற களித்தா னிற்பை நல்கல னென்று ரைத்தா ரனையனை நாளை வந்தா னம்மிடை யழையி னென்னப் புனிதவந் தணர்கள் கோமான் புகன்றனன் புகலக் கேட்டார்.

மற்றைநா ளிரட்டி யான காட்டங்கண் மல்கக் கொண்டே யுற்றனர் சாம்பா ருற்ற வெல்லையி னோடித் தாழ்ந்து சுற்றவர் பணியு மெங்கள் கருணையங் கடலே யிந்நாண் மற்றவன் போந்தா னென்று மகிழ்வற வோதி னாரே.

௩௩

மடைவளத் தடியார் கூறு மகிழ்வுரை கேட்டே முந்து
நடைகொடு திரும டத்தின் முன்றிலை நண்ணி யுற்ற
வடியனை நோக்கி யப்பா வாரைநீ யாங்கு னுற்றாய்
படிதவிர் குணத்தா யெல்லாம் பகர்தியென் றருளிச் செய்தார்.

இம்முறை யந்த ணுள ரருளலு மெழிற்சாம் பானார்
மெய்ம்முறை யானார் தந்த திருமுகம் வைத்து வீழ்ந்தார்
கொம்மென வடியா ரோடிக் குலவுசீர்த் திருமு கத்தைத்
தம்மிடைத் தரலு மந்தத் திருமுகந் தன்னை நோக்கா.

அரனருள் செய்த வந்தத் திருமுக மதனை யன்பார்
சிரமிசை யேற்றிக் கூப்பித் திருநய னங்க ளொற்றிக்
கரசர ணுதி யங்கங் கம்பித்து நடனஞ் செய்து
வரதனை நாயே னுய்ந்தே னுய்ந்தன னெனவ ணங்கா.

எழுந்துபே ரின்ப மெய்தி யேகளு ணையை நினைந்து
தொழுந்தகைச் சாம்பார் சுத்த * சத்தினி பாத நோக்கி
யழுந்துசத் தியநிர் வாண தீக்கையா ளளித்தார் முத்தி
செழுந்திரு வந்த ணுளர் தெய்விக குரவ ராவார்.

இந்தநன் முறைமை கேட்டே யெய்திய சாம்பா னூர்தன்
சந்தமார் மனைவி சுற்றற் தச்சுநட் பாளர் கூடிப்
பந்தநான் மறையோ னெங்கள் பதியமர் சாம்பா னுரைச்
செந்தழல் கொளுவச் செய்தா னென்றிறை செவியிற் சொற்றார்

அந்தநல் வசனங் கேட்டே யரசனு மதிச யித்துச்
சந்தர மறையோர் தம்பால் வந்தடி தொழுது சொல்வா
னந்தண ரேறே யெங்க ளருந்தவப் பயனை யின்றென்
சிந்தனை யயிர்த்து மாறு செய்தனர் சில்லோ ரென்றான்.

* சத்தினிபாதமாவது ஆன்மாவினது ஞானத்தைத் தடுக்கும்
ஆணவமலசத்தி நழுவும் அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற்ச் சிவத்
தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவ்வான்மாவினது நித்திய ஞானக்
கிரியை விளக்குவதாம். நிபாதம் - பதிதல்.

என்றலு மந்த னுள ரியம்பினர் தீக்கை மேன்மை
நன்றுறு மரசன் கேட்டு நாயினே நறியு மாற்றா
லின்றொரு தீக்கை தன்னை யியற்றிட வேண்டு மென்ன
வன்றவர் சூழ்ந்து நிற்கு மடியவர் குழாத்தை நோக்கி. ௧௦

சத்தினி பாதம் பெற்ற தகைமையர் தமைக்கா னுது
நித்தலு மருச்சித் தேத்து நிருத்தன்மஞ் சனநீர் தன்னு
லத்தனி மடத்தின் பாங்கர்க் கோமுகப் புறத்த மந்த
சுத்ததா வரம சான முள்ளியை நோக்கிச் சொல்வார். ௧௧

அரசனே கேட்டி யிங்ங னடியவர் பலரை யாய்ந்தும்
வரசபோ தனரா யுள்ள பக்குவர் மருவக் காணும்
பரசிவ னடியர் னானும் பரிந்துணக் காய்க ளீந்த
வுரைபெறு முள்ளி யித்தை யுமர்கதிங் குய்த்துங் காண்டி. ௧௨

என்றுரை புகன்றே யந்த வெழிலுமா பதியார் முள்ளி
தன்றனி யருவ நோக்கத் தகைபெறு சோதி யாகி
யன்றா சனையுள் ளிட்டா ராகர வெனச்சே விப்பச்
சென்றுயர் விசம்பி லேகிச் சிவனுரு வாய் தன்றே. ௧௩

இன்னண நிகழ்ந்த செய்தி கண்டவங் வரச் னேத
மன்னிடா வகையா னந்த மருவுமா பதியார் பாதம்
பொன்னணி யாடை மாலை முதலிய கொடுபூ சித்து
நண்ணுநின் பெருமை யோரா நாயினேன் பிழைபொ றுத்தி.

என்றப ராத மீந்து விடைகொடு மீண்ட தற்பி
னன்றுசா லருண மச்சி வாயர்முன் னயக்குஞ் சித்தர்க்
கொன்றுமுப் பொருளு ணர்த்தி யுயர்சிவ ஞான மீந்து
பொன்றுதல் பவித்த லில்லாப் புனிதரா லயத்தி னண்ண. ௧௪

ஆங்கம ரந்த னுள ரியாவரு மருவ ருத்துத் [தே
திங்கிலாப் பெரியோர் தம்மைச் செறுத்துடன் கொண்டு சென்
வேங்கெயில் வட்டப் பாங்க ரோவுறத் தள்ளி விட்டுத்
திங்கிலா வரனாக் கேயுந் திருவிழாத் தொடக்கஞ் செய்வார்.

மெய்ம்முக மறையோ ரேற்றும் விழாக்கொடி யெழாமைகாணு
பைம்முக வரவப் பூணன் பதநினைந் திரங்க வாங்கோர் [ப்
மைம்முக விசம்பின் வாணி யெழுந்தது மறையோர் கேட்பீர்
கம்முக மன்பு மிக்க நல்லுமா பதிவந் தக்கால். சௌ

ஏறிடுந் துவச மென்ன விம்மென யாரு மோடித்
தேறாதும் பெருமை யெண்ணுச் சிறியரேம் பிழைபொ றுத்தே
யாறணி சடையி னுன்ற னணிவிழா வமைத்தல் வேண்டு
மூறமு தனையீ ரென்றே யுவப்பொடும் பணிந்து நின்றார். சௌ

பணிந்தபி னெழுந்து சென்றே பயிலுமா பதியா ரென்பார்
குணங்குறி யிலாத கூத்தப் பிராணடி குறுகிப் போற்றி
யிணங்குநல் * லொளிக்கு மென்னு மின்பமார் முதற்பாவோதி
யணங்குசேர் பாகத் தண்ண லணிவிழாச் செய்து பின்னர். சக

வேறு.

கொடிப்பாட்டு தூலருளிக் குலவுசிவப் பிரகாசங் கொள்வ
னப்பா, வொடிப்பாட்டு மருட்பயனோ டெண்மைநெறி விளக்க
† முள முய்க்குந் தூது, படைப்போற்றிப் பஃருடைப்பா சங்
கற்ப நிராகரணம் பதிகக் கோவை, புடைத்தோற்று பதிக்
கோவை சேக்கிழார்பு ராணமன்பர் புராண சாரம். ௩௦

அருளியபின் திருக்கோயிற் புராணமதை யாக்கியரும்
பேட கத்தே, மருவியிடப் புரிகாலை யந்தணர்க ளம்பலத்தின்
வாரா வண்ணம், பரிவின்றித் தடுத்தனரப் பொதுவாழு நடப்
பெருமான் பரிவு கூர்ந்து, பெருகுதிரு வுமாபதியார் மான்மிய
த்தைப் புவனிமிசைப் பிறங்கச் செய்ய. ௩௧

ஒருநாட்சா யங்காலைச் சபரியைசெ யந்தணர்க ளுள்புக்
கார்க்குப், பெருநாட கப்பெருமா னுருவமறைத் தருளுதலும்
பெம்மா னேயோ, கருமாற வருளுதவுங் கண்ணுதலே யெனக்
கரைந்து கலங்க லுற்றுத், திருநாதா வம்பலவா வெங்குற்றா
யென்றென்றே செப்புங் காலை. ௩௨

* கொடிக்கவி. † நெஞ்சுவிடுதூது.

சிற்சபையி னடமிடுவா ரருளாலே விண்ணின்மிசைத் திருவாக் கொன்று, மற்சரமி லுமாபதிபே டகமதனின் மன்னி னம்யாம் வரத்தீ ரென்றே, சற்சனவர் தணர்செவியிற் சார்ந்தி டலு மிரங்குமனத் தாய்பாற் செல்கோ, வற்சமென நற்கொற்ற வன்குடிவா முமாபதிபால் வந்து சூழ்ந்தார். இங்

எங்கன்குலச் சிகாமணியே யேழைமையால் யாங்களிழை குற்ற மெள்ளிப், பங்கமுற தெமைக்காத்தி யென்றவர்தஞ் சர ணமிசைப் பணிந்து சொல்வார், புங்கவர்கள் போற்றிசைக்கும் பொதுவினடம் புரிபெம்மான் பூசைக் காக, வங்குசெலக் காணு தெம் பெருமானை யழுங்கிளே மனைய காலை. இசு

உமாபதியார் பேடகத்தி லுறைகின்றே மென்னவொரு விண்ணின் வாணி, நமாவென்று தொழுமடியா ரெல்லாருஞ் செவிகேட்க நண்ணிற் றென்ன, வெமாவொன்று குறையு மிலே பேடகத்தி லெழுதகோயிற் புராணஞ் செய்து, சுமாவை ததுப் பூசித்தா மென்றருள வக்கணம்பூ சரர்கள் சொல்வார்.

அடிகேளிப் புராணமதை யம்பலம்வைத் தரங்கேற்றி யரு ண்வீ ரென்னப், படிபோற்றுந் தில்லைநகர்த் திருவுடையந் தண ராவார் பல்லோர் கூடிக், கொடிதோர ணங்கன்குடை சாமரை சின் னம்முதல குலவிச் சூழ, மடியாராத் தவமுடையீர் வைகு றுமிச் சிவிகைமிசை யென்ன வந்தார். இசு

வந்தேறுஞ் சிவிகைதனை மலிதலுறு மந்தணர்கள் வாங்கித் தோண்மேன், மந்தார மலர்சொரிய வந்தார வீதியிடை வணங் கிச் சென்றே, சந்தாரு மம்பலத்திற் றவிசினிடைத் தகைமை பெறு புராணந் தன்னை, முந்தாக வைத்துமலர் கொடுதாவி வாசிக்க முதல்வ னுர்தாம். இங்

என்றுமிருந் ததுபோலப் பொன்மன்றி லெழுந்தருளி யிருப்பக் கண்டு, நன்றுறுமந் தணர்மகிழ்வு கொண்டெனவில் புரா ணத்தை நயந்து கேட்டுக், கன்றைபுடை யானெனவே கசிந்த மனத் தினராகிக் கதிப்பா ரானார், மன்றவர்பே ரருளாலே புரா ணமதை யரங்கேற்றி வைகிப் பன்னுள். இங்

வேறு.

சத்திய ஞான நந்த தத்துவ வதுப வத்தாற்
பத்திசெய் யடியார் போற்றப் பரனடிக் கமல மெய்தி
நித்திய சுபாவ முத்த நிராகா ரபூர்த்தி யான
சுத்தவத் துவிதா நந்த சொரூபமே யாகி நின்றார்.

திரு

வேறு.

வாழிதிரு வந்தணர்கள் வாழிசெறி வாணோர்
வாழிமலி யானிரைகள் வாழிபொழி வானம்
வாழியுல காளாசர் வாழிமது நீதி
வாழிசிவ நேசர்குழு வாழிசிவ நாமம்.

கூடு

உமாபதிசிவாசாரியர்புராண முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௧௨௬.

சந்தானாசாரியர்புராணசங்கிரகமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் நிருவடி வாழ்க.

தித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடன்னி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுதன்னி
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதன்னில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினதே.

